

Práce pojednává o vlivu traumatických událostí na zdraví vojáků rozmístěných v rámci vojenských misí do válečných zón v Afghánistánu, Iráku a Kosovu. Cílem je popsat vliv nadměrného působení stresu v jeho intenzitě a chronicitě a detekovat prediktory rozvoje posttraumatické stresové poruchy. PTSD je v současné době jedním z nejrozšířenějších následků bojového stresu, který způsobuje vážné zdravotní komplikace. Tyto komplikace mají vztah ke kvalitě života, postihují také rodiny vojáků, omezují znovuzapojení do pracovního života, zvyšují riziko selhání, snižují bojeschopnost a také ovlivňují možnosti opakovaného vysílání vojáků do dalších misí. Výsledky jsou využitelné pro psychologický výběr vojenského personálu, výcvik, plánování programů prevence, diagnostiky a terapie následků bojového stresu. Mezi základními prediktory PTSD jsou zkoumány věk, pohlaví, inteligence, výkonnost psychických funkcí v zátěži a osobnostní rysy, především osobnostní konstrukty nezdolnosti a sense of coherence. Výsledky vychází ze zkušenosti s českými vojáky rozmístěnými do zahraničních misí, jsou ale porovnávány i se zahraničními zkušenostmi.